

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

20. Evlogivs die festo laborans, idque in communi tantùm apprehendens,
esse peccaminosum, no[n] peccat idcirco mortaliter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

ebrietatem, homicidium. &c. Respondetur. Satisfacere Equitum, prædicto modo se accusando. Ita Vasq. 1. 2. D. 94. cap. 3. n. 9. Granad. Bonac. Azor, & alij, quos referunt & sequuntur Cardin. de Lugo de Pœnit. D. 16. f. 9. n. 440. & Dicastillo de Pœn. D. 9 à n. 14. Ratio est. Tum quia nemo dicitur peccare etiam quoad denominationem tunc, quando impedire nequit, siquidem deest libertas ad actum peccaminosum necessariò requisita. Tum qui a actus externi, etsi malitiam non habent distinctam ab internis, informantur tamen ab istis, & sunt peccata, cum absolute, dum fiunt, impediri possint; quod secus est in casu nostro, ubi idcirco mors secuta est tantum effectus peccati, non autem ipsum peccatum.

Vnde patet ad primam rationem in contrarium. Ad secundam concedimus, nunquam hæc confitenda esse (saltem per se loquendo, quidquid sit ratione censuræ fortè annexæ, aut obligationis restituendi &c.) de quo Diana P. 8. T. 7. R. 85) Si positâ causa nunquam impediri possint, ut nunc ponimus, non tamen idcirco imprudentia arguendi sunt pœnitentes, qui addunt in confessione, num effectus sint secuti; sic quippe & malitiam actus præcedentis, & statum suum exactius exprimere volūt; laudabiliter quidē, non tamen necessariò.

XX. Eulogius opifex laborat die festo, quod tamen confuse & in genere videtur ipsi esse peccatum,

rum, licet determinatè & in specie nihil occurrat, num graue, an leve sit Quæritur. Vtrum sic laborando mortale, vel veniale peccatum committat?

Videtur committi mortale. Ita Vasq. in l. 2. D. 59. c. 3. Thom. Sanch. Tom. 1. Sum. L. 1. c. 1. n. 9. Iohan. Sanch. in select. D. 18. n. 1. Palao Tr. 1. D. 1. pu. 3. n. 6. & alij, quia in simili communis sententia docet, qui aliquid operatur ex obiecto venialiter duntaxat malo, dubitans, num sit mortale, peccat mortaliter. Ergo pari ratione, qui habet iudicium errans, quo putat aliquid esse peccatum, non distinguens, num mortale, aut veniale sit, faciendo contra talēm conscientiam peccabit mortaliter. Sayrus L. 1. e. 4. n. 20. & alij RR. post Navarr. prælud 9. n. 9. non prorsus his consentiunt, rati attendendam esse materiam, in quam tendat tale iudicium seu dictamen, & peccatū fore tale, qualis materia illa, nempe velveniale, si sit leuis, vel mortale, si sit gravis:

Resp. Committi solum veniale. Ita Valent. Cordub. Tann. Tom. 2. D. 2. q. 4. d. 2. n. 24. Arriag. Tom. 3. D. 13. de peccat. n. 7. Bresserus L. 5. n. 205. & alij. Ratio est, Tum quia operans præsumitur se virtualiter & interpretativè ad mitiorem partem determinare, cùm hīc agatur de re admodum odiosā, & iuxta regulam Iuris odiosa sint restringenda. Tum quia, vbi non agnoscitur culpa mortalis, non potest imputari voluntati. Atqui ex hypoth.

hic non agnoscitur vlla ratio mortalis. Et à
go, &c. Tum quia durissimum est dicere, ho-
minem cum tali cognirione, si faciat ioco-
sum, ac tenuissimum mendacium, peccare
mortaliter, & mereri æternas inferni pœnas,
cùm nullam de peccato mortali habuerit co-
gnitionem. Ergò tunc peccat solùm veniali-
ter. Ergò etiam si grauis foret materia in seip-
sâ, si tamen cum eadem prorsus cognitione
processisset, solùm peccaret venialiter, cùm
gravitas malitiæ in actu non desumatur tan-
tum ab ipsâ re extrinsecâ, sed intrinsecâ hu-
ius cognitione & amore.

Atque ex his patet etiā ad rationē in oppo-
sitū, in quā cùm malitia mortalis aliquo modo
appareat, meritò voluntas eam acceptare cen-
setur, quod secus se habet in casu nostro.

XXI. Evagrius Clericus horas suas Canon. ad
quas renetur, absque vllâ devotione, & attentione
internâ persolvit sponte inter illas cogitatione ad
alia distractus. Quæritur. An peccet mortaliter?

Videtur sic peccare mortaliter. Ita Navarr.
Sotus, Caietan. Less. Bonac Azor, Sanch.
Reginald. Suarez T. 2. de Relig. L. 3. c. 4. Palao
Tr. 7. D. 2. p. 3. & plures alij. Moventur. tum
quia C. dolentes, præcipit recitationem devo-
tam. tum quia absque internâ attentione nul-
la est oratio. Ergo hoc ipso, quod Euagrius
sub mortali ad orationē obligetur, sub mor-
tali quoque obligatur ad aliquam internam
attentionem.

Resp.